

"בכירים מספרים"

אל"מ יהודה שלמון

פרטי הקצין המתעד:

סרן, עדי שכטר

נתונים אישיים:

שם: יהודה שלמון

דרגה: אל"מ

תפקיד אחרון: מפקד בה"ד 20

תאריך פרישה: 30.01.2003

אוקטובר 2014

רקע כללי:

יהודה שלמון נולד בתאריך 22.11.55 ז' כסלו נשוי + 3 וחמישה נכדים ומתגורר בפתח תקוה. בן להורים ניצולי שואה, יהודה למד בקריית הנוער בירושלים במגמת מכניקה עדינה סיים כטכנאי מכונות ובעל השכלה תואר BA מזרח תיכון, תואר BA בלוגיסטיקה וכלכלה, תואר MA במנהל עסקים ובוגר קורס דירקטורים וניהול פיננסים.

אתגרים מרכזיים בתקופת שירותו:

שרותי הצבאי החל בביצוע טירונות בבה"ד 4, לאחר חודש ומשהו טירונות, גוייסתי לחיל החימוש לקורס מכונאי שוט קל, לאחר מכן שובצתי לתפקידו הראשון בצה"ל, כמכונאי שוט קל בגש"ח בבירת תמדה בסיני סדנא דרג ב'. כאמור, התגייסתי לאחר יום כיפור ב-02.02.1974, כחייל עברתי קורס מכונאי שוט קל (סוג טנק משופר) הייתי מכונאי טנקים בסיני, המג"ד בזמנו היה אנטול, המ"פ פניגל והסמג"ד פייט. למדתי את השטח בדרג ב' ונתנו מענה ליחידות המתלה ויחידות אוגדת "עוצבת הפלדה". לאחר כשנה וקצת יצאתי לקורס קצינים ומשם להשלמה חילית בבה"ד 20. יצאתי לקורס קצינים בתאריך 02.07.75 שלאחריו ביצעתי את תפקידי הראשון כקצין חימוש חיל הים שארם אטור ואילת, התעסקתי רבות בכל נושא כשירות הנשק, תחמושת, אופטיקה, צב"מ, גנראטורים רכב וכו' שהעיסוק המרכזי היה הנשק ותחמושת. כאשר אחד מהאתגרים שלי בתפקיד היה ללמוד איך מטפלים באמצעים הרבים לסוגיהם. הייתי כל כך נחוש ללמוד עד אשר לקחתי כלי נשק פירקתי אותם לגורמים והנחתי אותם עם חבקים מנחושת על פלטת עץ, פירקתי אותם וכך למדתי את הנשק על כל חלקיו והטיפול בו. את תפקידי השני ביצעתי כראש מדור נשק ותחמושת במפקדת חיל הים בדגש לחלק האגאי של חיל הים. לאחר מכן עברתי להיות קצין חימוש (גדוד אדם) גדוד טנקים בסיני, אשר ישב בג'אבל מערה שהיה ת"פ חטיבה "עקבות הברזל". תפקיד מעניין אותו ביצעתי

כשנה וחצי כאשר האתגר הגדול היה להגיע מחיל הים ולעשות את המהפך בחזרה לטנקים מסוג מגח 3A, האתגר המרכזי היה לראות שיש לך את כל האמצעים ומשולש האחזקה קיים (כ"א, אמצעים וחלפים) נמצאים כל הזמן לטובת כולם על מנת לבצע את המשימה, תמיד היה חוסר באחד מאלו ושם המשחק והאתגר שלי היה, איך אני נותן מענה לפערים הללו ולחבר את קציני החימוש ברמת הגדודים לעזור אחד לשני.

האתגרים בכל תפקיד ותפקיד היו שונים כך לדוגמה כקצין חימוש בערבה, האתגר הגדול היה שהגזרה הייתה ארוכה מאוד עם הרבה מאוד אמצעים מפוזרים בכל מיני מקומות והתפקיד של קצין החימוש בחטיבה היה לשלוט על פריסה כל כך רחבה על כל האמצעים שהיו מפוזרים בכל המרחב הגדול מעין גדי ועד 30 קילומטר ליפני אילת. לאחר תפקידי כקצין חימוש הערבה עברתי לחטיבת מילואים "הנגב" אשר דילגו אותה משארם אשיח לשדה תימן כשהאתגר הגדול היה להביא את החטיבה [חלקם אפילו עם מוטות גרירה] ולבצע החזרה לכשירות ולהכניסם לחרום עם כשירות מלאה למלחמה, כאשר תוך כדי התפקיד ביצענו מיד לאחר שלג תעסוקה מבצעית בשטחי לבנון.

לאחר מכן שימשתי כקצין רק"מ בפיקוד דרום שבתפקיד זה הייתי אחראי על וויסות וטיפולי הרק"מ בפיקוד. משם עברתי לתפקיד של עוזר ק' חימוש באוגדת "עוצבת סיני" בלבנון, כאשר הייתי מיועד להיות קח"ש חטיבת "המחץ" סדירה בלבנון, כאשר החטיבה הייתה פרוסה בקו בתעסוקה מבצעית והתאמנה בלבנון. האתגר היה להחזיק אותה בכשירות של 100%, הכלים היו טנקי מג"ח 6ג' שהיו פרוסים בגזרת לבנון. החוכמה הייתה לתחזק אותם במוצבים בשלג ובבוץ הלבנוני ומול פני האויב, היו חילוצים רבים ונושא הטיפולים היה ברמה שחוץ מקצין חימוש של האוגדה שעסק בכך מפקדי האוגדה תא"ל עמנואל סקל ותא"ל יעקב לפידות, אחריו עסקו בנושא האחזקה והקפידו עליו מאוד, כיוון שראו בזה חשיבות עליונה לפני כל דבר פרט לצד המבצעי. החטיבה סיימה את תפקידה בלבנון ולפני שירדה לארץ התקיים מבצע החלפת זחלים לכלל הטנקים כיוון שמרבית החוליות נפסלו כתוצאה מנסיעה על הסלעים והבולדרים במוצבים שגרמו נזקים לגומי ולפלדה. אחד המג"דים היה האלוף אודי אדם שעשה מבצע זה ביומיים לכל גדוד. החטיבה ירדה מלבנון והוכנסה לימ"ח והפכה מסדירה למילואים, אתגר אשר דרש השקעה בתחום האחזקה והכנה מלאה של הטנקים הרכב הנשק הנגמשים הצב"מ וכו' לצורכי אחסנה יבשה בכלל הצל"מ של החטיבה בדגש לטנקים- ארוע קשה בסגירת חטיבה סדירה עם עבר ומורשת כה מפוארת בדגש למלחמת יום הכיפורים.

סיפור/אירוע מכונן במהלך השירות:

הגעתי לפקד על יחש"מ חיון (יחש"מ הערבה) וביום הראשון שנכנסתי ראיתי חיילים שכל מה שרצו היה לברוח מהיחידה, בשיחתי עימם הם סיפרו כי לא טוב להם ביחידה, שאין להם מורל, שהנגדים לא מתייחסים אליהם יפה, הבסיס מלוכלך.

החלטתי לקרוא ליחש"מ "הפנינה במדבר" ואז החלטתי שהמשימה שלי היא לא לעסוק רק בתוכנית העבודה ובאחזקה בדרג ב' ליחדות המרחב שהיא ברורה ונעשית, אלא לעסוק בטיפול וטיפול האנשים וטיפול סביבת העבודה והתשתיות בבסיס, עד כדי כך שנשארתי בבסיס גם בימים ובשבתות שהייתי אמור לצאת לביתי ולמשפחתי. פעילויות רבות ביצענו למען החיילים, שיפצנו את מגורי החיילים, שיפרנו את האוכל, דאגנו לתאי עבודה נוחים וטובים יותר, הכנסנו אירועי תרבות עד שהגענו למצב שחיילים רצו להישאר בבסיס ולא "חתרו" לת"ש כיוון שהיה להם כמעט הכול בבסיס.

יוזמות ופרויקטים במהלך שירותי:

במהלך שירותי ביצעתי לא מעט פרויקטים ויוזמות מעבר לתוכניות העבודה הרגילות הקשורות לתחום האחזקה.

במהלך שירותי בחטמ"ר ערבה [עין יהב] הקמנו מרכזי אחזקה ותחזוקה בשלוש מקומות עיקריים בנאות הכיכר, מול מלונות ים המלח ובעין יהב, מרכזי אחזקה אלו שימשו הן את הסגל הסדיר ואנשי המילואים בביצוע טיפולים יסודיים יותר בכלים לאור השחיקה הגוברת, עקב אופי הקרקע אשר בהם התבצעה פעילות הבט"ש. אחד המשמעותיות היה לחזק את שילדות הנ"נ עם קורות כפולות פעילות אשר דרשה הוצאת הכלים לביצוע הטיפול הייחודי במש"א ולאחר מכן ביצוע בקרה לשרידותם בשטח. במהלך תפקידי בחטיבה "עוצבת המחץ" ביצענו הכשרת חילוץ של רק"מ רכב נגמשי"ם במקומות אשר החטיבה לא התאמנה ולא תורגלה בהם, השתלמות והכשרה זו הביאו לידי שימוש מסיבי של טנקי חילוץ 88M וחזוקת זרועות רכבי הגרירה והחילוץ – משאיות ריאו החץ אשר אפשר יכולות רבות יותר בהפעלת כח חילוץ והגרירה ובהוצאת המנועים לרק"מ. זאת הייתה יוזמה שהגיעה מרמת הגדוד לרמת החטיבה דרך קצין חימוש של האוגדה דרך הפיקוד ועד המימון והביצוע ע"י המטכ"ל / מש"א.

במהלך תפקידי כקחש"א "עוצבת סיני" נאלצנו למגן את גזרת הקו במקביל לישוברים. זאת לאור הצורך בהגנה ושליטה על ה"נכנסים והיוצאים" לשטח ישראל ומצריים. הצעת האוגדה הייתה (הנדסת אוגדה) שניקח פסי רכבת שאורך כל פס הוא 11 מטר נחצה אותו לשתיים את הקצוות בצד אחד נחתוך עם ברנר ונייצר שפיץ. נביא באגר שיודע לתקוע את פסי הרכבת בתוך האדמה ובכך נייצר לאורך 4 קילומטר למול ישובי ניצנה, גדר גבול מסיבית שתעובה בקונצרטיות ובאמצעים נוספים. היוזמה להבאת פסי הרכבת הייתה של מת"א אוגדה, משימה זו הייתה כרוכה בסיכון רב כיוון שנאלצנו לצאת כל יום בבוקר מוקדם עם משאיות ריאו 814M ארוכות לרפיח לחתוך את המסילה עם ברנרים ולהביא את המסילה חתוכה לשטח האוגדה, משימה שדרשה בין 5 ל-7 משאיות ריאו, הכנת ערכות ברנרים המסוגלים לחתוך עובי פלדה שכזה, להעמיס את הרלסים על כמות הריאוסים שהגיעה ולנסוע בזהירות בלילה דרך ציר הגבול ולהביאם לשטח האוגדה, פעילות זאת הייתה מעבר ליכולת הרגילה של חימוש אוגדה, ולכך גייסנו אנשי מילואים מסגרים נהגים ומפקדים על מנת

לעמוד במשימה אתגרית זו. פעילות זו נמשכה כחצי שנה ונתנה את תוצאותיה מידית, חיילי המת"א ואנשי החימוש זכו בפרס מפקד האוגדה על ביצוע פעילות זאת.

במסגרת תפקידי כמפקד יחש"מ ערבה עסקתי רבות במורל החיילים והנגדים, בין הנושאים הרבים שטופלו היה ביצוע תחרות סלעיות ושתילת עצי דקל בכלל פלוגות היחש"מ כל זאת במסגרת חלק מהפעילות הרבה שנעשתה לטובת תחרות ארץ ישראל יפה, יוזמות נוספות שעסקנו בהם הייתה הקמת חדר מורשת, הקמת חדר עיון ולימוד בסדנא ייעודית, הקמת מועדון חיילים במגורים תרומת האגודה למען החייל, הקמת חדר בטיחות, הבאת צלחת לזין + טלפון ציבורי, הקמת מתקן לניסוי ירי (תמונה), הקמת חמ"ל חירום + חדר דיונים ומיסוד החמלי"ם הפלוגתיים ע"ב משרדי התפ"י בפלוגות (לקראת תרגיל יחש"מי), רכישת מערכת DJ, בנית סובה לאוטובוס בכניסה ליחש"מ + ארגון הכניסה.

במסגרת תפקידי כמחש"פ דרום אחד הנושאים החשובים ביותר היה מיסוד תשתיות האחזקה בכל יחידות הבט"ש מעזה ועד אילת ומאילת עד לגבול עם פיקוד מרכז. נושא זה נתן תוצאה של אחזקה טובה ומקצועית יותר, אשר לא כללה רק טיפול ומיסוד מרכזי הטיפולים אלא מיסוד התשתית למגורי החיילים, מועדונים, שירותים ואמצעים לעבודה. במסגרת התפקיד אוגדת עזה מוסדה במרכזי טיפולים אשר הושקעו בהם מחשבה רבה ואמצעים רבים ולראשונה בפיקוד הדרום נעשה שילוב מלא בין דרג א' לדרג ב' והחיבור ביניהם הביא לכשירות הצל"מ של מעל 95% בכל זמן נתון. הנושא הנוסף שטופל ויוזמה שהוכנסה ע"י הפיקוד הוא מיסוד חוליות הגדר והוקמו שבעה כאלה לאורך הקו כאשר כל חולייה קיבלה מבנה יביל שהיה בנוי מחדר מגורים, מועדון, מחסן וחדר עבודה ומשרד לשליטה ובקרה בנוסף כל חולייה קיבלה רכב מסוג ג'יפ ונ"נ גדרות מדוגם וכל זה בעזרת רמ"ח אחזקה דאז תא"ל אלי אהרוני ורמ"ל לוגיסטיקה רוני מורינו אשר דחפו את הנושא מהצד של המטכ"ל ובכך במהלך כשלוש שנים מיסדנו את אחזקת הבט"ש וחוליות הגדר ברמה הראויה לחיקוי. במהלך תפקידי זה זכה הפיקוד לשבחים רבים תרגילים ואימונים רבים נעשו הן ע"י היחידות הסדירות והן ע"י יחידות החימוש במילואים כאשר צריך היה לזכור בפיקוד דרום התאמנו מרבית יחידות הצבא בתוכם כלל בתי הספר שריון הנדסה ארטילריה חי"ר קצינים, באליש יחדות השדה רגילות ומיוחדות, יחידות חיל האוויר ויחידות. במהלך תפקידי זה הקמנו חמ"ל חימושי עם כלל האמצעים אשר שימש אותנו לתרגילים הפיקודיים ולאימונים השונים, חמ"ל אותו העתיקו יותר חברי המחשפ"ים. ביחש"מ 653 שימש אל"מ סלמן משה אשר עסק יחד עם מפקד חיון סא"ל שולי ולאחר מכן סא"ל רפי סדן באחזקת כלל הצל"מ ותוכנית העבודה של הפיקוד אשר עשו את תפקידם ונתנו לי כמחש"פ ראש שקט לעסוק ביוזמות רבות נוספות כגון: הכנסת עוצבת עמוד האש לאחסנה יבשה בסככות והכנסת אמצעים נוספים שלא היו בתוכנית לשימור ארוך.

בזמני וביוזמתי כל פלג"ד וגש"ח של אוגדה או יחידה עצמאית גוייס כמעט במלואו ביצע תעסוקה מיקצועית ואימוני חילות ושבוע אימון בבה"ד 20 ענף אימון יחידות וכן ביצע העמסה של כלל הרכבים והמכללים, יצא לסיבוב תנועות

ושיירות ולאחר מכן הוחזר לימ"ח, ביצע הפקת לקחים ליכולת העמסה ונסיעה ושיבוץ קרבי ליחידה.

פעילות זאת גרר ביצוע השתלמות צהלית של פריסת גש"ח ב"אוגדת סיני" במרחב קציעות כאשר הפרוייקטור היה סא"ל אריה שם טוב ומבצע השתלמות היה אל"מ יורם נחמן קחש"א "אוגדת סיני", השתלמות זו הייתה גולת הכותרת אשר הביאה לידי ביטוי בזמן ההשתלמות ביצוע פעילות ותנועה של פלק"ד שלם אשר תרגל אמת בשטח והראה לכלל גופי הלוגיסטיקה והאחזקה מה המשמעות של שליטה וביצוע תנועה ותיקונים למסגרות גדולות אלו, ההשתלמות לוותה ע"י מפקדת קחש"ר וכלל הפיקוד עסק וסייעה בהצלחתה.

במסגרת תפקידי כמפקד בה"ד 20 המשימה הייתה הורדת אחוז הנשר והגדלת כמות חיילי החימוש בשטח, לצורך כך הקמנו את אוהל תג וסמל שפעילות זו להורדת הנשר וקליטה רכה, החלה עוד מזמנו של אל"מ זכריה חי מפקד הבה"ד הקודם ואני מיסדתי את התהליך במקום זה, כן הוקם מבנה אשר חלק מתהליך הקליטה של החייל היה לעבור בתערוכה חימושית המספרת על המקצועות השונים ועל יכולות החייל. במסגרת הבה"ד הוקם חדר מורשת, חדר אשר החל את תכנונו אל"מ פרחי יוסי וקיבל גיבוי להקמה במהלך תפקידו של קחש"ר מיכאל דיין, שלום קורן ואהרון מועלם כרמ"ח ארגון אשר אמונים היו על התכנים, סייעו בהקמתו אנשי הבינוי המש"א ואדריכלית קלוד גרודמן. התוצאה ניתן לראותה עד היום.

במסגרת קורס הקצינים ואימון המפקדים חשבנו יחד איך אנו משפרים את המקצועיות בעזרת אמצעים טכנולוגים וחשיבה קצת מחוץ לקופסא, הקמנו ומיסדנו את חוות החמל"ים, מסדנו את חדר קשר ונדבר והפכנו את הענף למקצועי יותר, הקמנו את חדר 19, מיסדנו חדרי צוות, מיסדנו חדר לקורסים הבכירים, הקמנו מועדון לצוערים ומיסדנו את מגורי הצוערים.

כלל הכיתות בבה"ד 20 עברו לאמצעי מולטימדיה שכלל בכל כיתה מקרן, בחלק מהכיתות לוח חכם, טלוויזיה וידאו, אמצעי תקשורת כאשר הייתה אפשרות מחוות השרתים בבה"ד לראות משחקי כדורגל בימים מסויימים כאשר היה משדר עולמי. נושא נוסף שהובלתי בבה"ד הוא יצירת ובניית חדר שולחן עגול שמטרתו חיבור השטח, המפקדה הגורמים הטכניים וההדרכה בבה"ד, הכוונה הייתה להתאים את התכנים בבה"ד לצרכים בשטח, חדר זה שימש גם כחדר למידה מרחוק מבה"ד 20 לצאלים, אירוע מחונן ייחודי בצה"ל בתקופה זו. תרמו לכך רח"ט תוה"ד האלוף דורון אלמוג ותא"ל אלי פישמן רח"ט תכנון באט"ל. בתקופתי הוקם מרכז למידה לרכב, סימולטור MLRS כיתות חדשות רבות למכללה, שופצו ושודרגו המועדונים בכלל הענפים, חדר כושר, הבה"ד עבר כריתת עצי אקליפטוס באופן משמעותי, זאת לאור בזבז הזמן שגרמו עצים אלו לניקיון, קיבלנו רכב מטאטא כביש בזכות רמ"ח אחזקה אל"מ אלי אהרוני, הרכבנו גדרות התראה כלימוד בכדי לחסוך שומרים וביצענו פעילויות ויזמות רבות לטובת הסגל, שיפור תנאים, שיפור משמעותי בתכני ההדרכה וזכייה במקום שני בתחרות צהלית בתחום בהדי ההדרכה.

חניכת חדר 19 בה"ד 20:

שולחן עגול בה"ד 20

תרומתו של חיל החימוש לביטחון המדינה במלחמת יום כיפור:

בזמן לימודי בפו"מ ברק מחזור א' כתבתי עבודה סמינריונית שבה הוכחתי את התזה, שחיל החימוש במלחמת יום כיפור בחזית הדרום גרם לרציפות והמשכיות הלחימה בכול שלבי המלחמה השונים.

לאור חשיבות עבודה זאת, הינני חושב שפעילות אנשי הגשמים הפלקדים, הכוחות של היחשמים ואנשי דרג א' היצילו וסיעו רבות להצלחת המלחמה ביום כיפור ואני אצטט מעבודתי .

"מערך החימוש של כוחות השדה, יעילותו ותפקודו – הוא התנאי לקיום הרציפות וההמשכיות ולחימה, ומכפיל עוצמה. התנאי הראשון לעמידת כל גוף צבאי בביצוע משימתו היא - יכולתו לרכז ולהפעיל עוצמה מספקת, באופן רצוף ותוך קיום ההמשכיות הנחוצה, מתחילת הלחימה ועד השגת המשימה (במלואה, או עד כמה שהדבר אפשרי). יכולת זו מצידה, נסמכת על סדר הכוחות של הגוף הצבאי המדובר – הרכבו, מימדיו וארגונו."

"בלחימה רב שלבית אומר הדבר, יכולת לשמר, או ליצור, כוח מספיק בכל שלב מתקדם על אף האבידות והשחיקה הנוצרים, באורח בלתי נמנע, בכל שלב קודם. הלחימה בשדות הקרב היבשתיים העיקריים של ימינו מושתתת על הרק"מ- הטנק, הנגמ"ש והתומ"ת. כוחות השדה בצה"ל (ולמעשה, גם בכל צבא יבשה אחר) אינם יכולים להחזיק, במחסנים מאחור, מאות ואלפים של מערכות רק"מ כעתודה, ומחוץ לזה, גם אין ביכולתם לשמור על כך שמערכות רק"מ כשירות לפעולה יגיעו לחזית, במספרים משמעותיים, תוך כדי הקרב או המערכה."

"לפיכך בכל קרב- ובוודאי בכל מערכה, ובנסיבותיינו גם בכל מלחמה- הנמשכים ברציפות יותר משלב אחד, או יום לחימה בודד, היכולת לשמר את סד"כ היחידות והעוצבות הלוחמות בהיקף הכמותי, הקרוב לזה המקורי, תלויה באורח מכריע, או בלעדית, ביכולת מערך החימוש (האחזקה) לתקן ולהשיב לכשירות כלי רק"מ שנפגעו, ולשמור על כשירותם לפעולה של כלי הרק"מ האחרים - וכל זאת כל יום, מיום ליום, בתוך שדה הקרב או בעורפו המידי. כך, כמות הסד"כ הזמין ללחימה לאורך זמן היא למעשה תוצאות המכפלה של כמות מערכות הרק"מ בתחילת הלחימה (או המלחמה), בכושרי מערך החימוש, ולפחות בתנאי צה"ל, ככל שמתארכת המלחמה, כך הופכים כושרים אלה לגורם מכריע, אם לא המכריע, בכך, שכל בוקר ייערך ללחימה סד"כ בכמות מתקבלת על הדעת. הדבר מומחש על ידי היחס שבין מספר הטנקים שבשרות בכל שלב נתון של המלחמה (או המערכה) ובין המספר המצטבר של החזרות לכשירות אשר ביצע מערך החימוש במלחמת יום הכיפורים, לדוגמא, מספר ההחזרות לכשירות עלה על מספר הטנקים מה שמראה כבממוצע תוקן כל טנק פעם אחת לפחות. במצב זה של מלחמה מתמשכת, רק מערך החימוש ויעילותו הם העומדים בין מערך הטנקים ובין שחיקתו או התאפסותו למעשה. כך, יכולת מערך החימוש ויעילותו תפקודו בשדה הקרב, מהווה לא רק תנאי בסיסי לקיום רציפות בלחימה והמשכיות המאמצים, אלא גם "מכפיל עוצמה" ראשון במעלה או, במלחמה ממושכת, אפילו הראשון במעלה, ב"ה הידיעה"...

"סיכום התיקונים בדרג ב' טנקים ולא בדרג א' שגם בהם היו אלפי הכשרות של טנקים בכל יחידה ויחידה במהלך המלחמה (ואינני מדבר על תיקונים שבוצעו לאחר המלחמה), גרם לכך שהכוחות המתמרנים שהשתתפו במלחמה יכלו לבצע את משימתם והגורם החימושי לא הוא זה שעיכב בעדם, ההפך הוא הנכון, הוא אף לחץ קדימה. טנקים המתינו לצוותים שייקחו אותם לאחר תיקון ולא צוותים המתינו לטנקים לגמר התיקון במרבית הפעמים. כוחם של הגשח"ים, תפקודם של האנשים, מפקדי ובעלי המקצוע בכל הרמות אפשרו את הזרמת הטנקים לחזית בין פעמיים לשלוש וגרמו בכך לרציפות והמשכיות במלחמה. נתון זה אוכיח בהמשך בצורה מתמטית ע"י ריכוז הנתונים שנאספו על ידי ומתחקירים אג"מיים שהובאו בפרקים הפיקוד ושלושת האוגדות. **הבסיס לנתונים אלו הינם:** כמות הטנקים ערב המלחמה נתון חימושי מדבר על 1041 טנקים. כמות טנקים ערב המלחמה נתון אג"מי מדבר על 932 טנקים. כמות הטנקים ב- 4 לנובמבר 73 לאחר המלחמה נתון חימושי 805 טנקים. סיכום נתון כמות התיקונים של היחש"מ העורפי מחנה נתן ויחש"מ קדמי סיני והגשח"ים האוגדתיים הניידים הראה שכול כלי תוקן בממוצע בין פעמיים לשלושה ובכך גרמו כוחות החימוש לרציפות והמשכיות בלחימה".

המאפיינים הייחודיים של חיל החימוש:

המאפיינים הייחודיים של חיל החימוש הם היכולת לשמר לאורך זמן עם כח האדם הייחודי שבו, את כשירות הצבא למרות שסוגי הצל"מ הם רבים משתנים ומשתכללים כל הזמן, קריאת הצרכים הצהליים לאור הגזרות השונות והיזמות המגיעות כתוצאה מהפעילות בשטח של אנשי החימוש מבטאת גוף ייחודי אשר מסוגל בכל זמן נתון לתת לצה"ל את הכשירות המרבית לביצוע משימתו בכל תרחיש, תרגול, אימון, הכנה למלחמה, מלחמה, החזרה לכשירות ובט"ש.

תפקידים עיקריים אותם ביצעתי לאורך השנים:

טרומ קורס קצינים

2/1974 טירונות בבה"ד 4

3/1974-5 קורס מכונאי שוט קל בבה"ד 20

5/1974 – 7/1975 מכונאי בגש"ח בבירת תמדה

תפקידים עיקריים לאחר קורס קצינים

שנה	תפקיד
1975-1976	קורס קצינים
1976-1977	ק. חימוש ח"י שארם
1977-1979	ק. נשק ותחמושת ח"י
1979-1980	קח"ש גדוד 195
1980-1981	קח"ש חטיבה 406
1981-1982	קח"ש חטיבה 688
1982-1983	ק. רק"מ ואחזקה פד"מ
1983-1985	ע. קח"ש 252 אוג' לבנון
1985-1986	קח"ש חטיבה 14 סדירה
1986-1987	לימודי השלמה להנדסאים
1987-1988	קח"ש אוגמ"ר 80 אילת
1988-1989	פו"מ לימודים
1989-1991	קח"ש אוגדה 252 קציעות
1991-1992	לימודים בר אילן
1992-1994	מפקד יחש"מ 674
1994-1995	ס.מחש"פ דרום
1995-1998	מחש"פ דרום
1998	תואר שני
1998-2002	מפקד בה"ד 20
30.01.2003	פרישה מצה"ל

תמונות מתקופת השירות:

חניכת חדר מורשת בבה"ד 20:

השתלמות גש"ח צהלית באוגדת סיני:

פריסת גש"ח:

מתקן לבדיקת נשק ביחש"מ חיון:

עם האלוף אודי אדם:

העברת מקל על בה"ד 20 ע"י אל"מ זכריה חי:

קבלת דרגת אל"מ ע"י אמנון ליפקין שחק ז"ל:

כנס מחשפ"ים פיקוד דרום לדורותיהם:

מחש"פ דרום וסגן מחש"פ:

יחש"מ 674 פתיחת חמ"ל ואירוח תורמי מועדון החיילים:

כניסת מחנה חיון והסובה:

